

MASSAPSYKOLOGIAN ALKEET
JEESUS

KAPINALLINEN
PELASTAJA
PETTURI
JA
ÄPÄRÄ

Filosofia on kuin olisi pimeässä huoneessa
ja tuijottaisi mustaa kissaa

Metafysiikka on kuin olisi pimeässä huoneessa
ja tuijottaisi mustaa kissaa, joka ei ole siellä

Teologia on kuin olisi pimeässä huoneessa
ja tuijottaisi mustaa kissaa, joka ei ole siellä
huutaen aina välillä: "Minä löysin sen"

Tiede on kuin olisi pimeässä huoneessa
ja tuijottaisi mustaa kissaa taskulampun tekovalossa

Shamaani menee pimeään huoneeseen tietäen,
että näkökyky on rajallinen ja että
valo tekee useimmat sokeiksi,
siksi hän etsiikin oven toiseen todellisuuteen – valoon
nähdäkseen, että musta kissa oli vain varjo

MASSAPSYKOLOGIAN ALKEET

JEESUS

KAPINALLINEN

PELASTAJA

PETTURI

JA

ÄPÄRÄ

Hän Joka Uneksii

Ensimmäinen painos
Copyright © Viherhiukkanen Oy 2018
Kannen taitto ja kansikuva: hwhd

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789524984942

SISÄLLYS

Ei ole mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi	6
Vettä viiniksi	10
Pyhä kaksoismurhaaja	14
Vastarintaliike	22
Verenhimoinen komendantti	27
Tieteellistä valehtelua	35
Kristittyjen massapsykologia	42
Väärennetyt henkkarit	51
Ukkosenjylinän poika	62
Ahneet ilosanoman kauppamatkustajat	66
Pyhän Hengen pelottelijat	75
Silmänkipeät saatananpalvojat	83
Kolme kärpistä kerralla	92
Hulluden ylistys	102
Harhaopin aakkoset	109
Halkaistu seiväs	116
Ulosheittäjä	126
Viruksen kantajat	135
Suojelusrahan kerääjät	138
Kaikkeuden kulkuri	143

EI OLE MITÄÄN SALATTUA, MIKÄ EI TULE TUNNETUKSI

Tämä kirjanen sisältää hyvin paljon aineistoa, joka on kyllä olemassa kirjallisina dokumentteina, mutta tuo aineisto on piilotettu julkisuudelta tai tehty vaikeaksi löytää – painettu villaisella. Kyseinen tulenarka aineisto on haluttu unohtaa ja vaieta kuoliaaksi, mutta silti se on jokaisen löydettävissä, jos vain viitsii vaivautua näkemään vaivaa ja tietää tai ainakin osa aavistaa mitä ja mistä pitää milloinkin etsiä. Osa kyseisestä aineistosta on ollut historian saatossa hyvinkin julkista, mutta muutokset yhteiskunnan henkisesä ilmapiirissä, ihmisten keskinäinen kanssakäymisessä sekä historialliset tapahtumat – ylipäätään sivistys, ovat tehneet tästä aineistosta myöhemmin "tulenarkaa", "arveluttavaa", "kyseenalaista" tai kokonaan "sopimatonta". Se osa aineistosta, joka haluttaisiin mieluiten hävittää, mutta valitettavasti on muuten hyväksyttävän tai yleisesti yhä käytössä olevan julkisen aineiston osa, sen sisällä tai liitteenä, sivuutetaan poikkeuksesta "sokeana" pisteenä tai selitellään monisanaisesti kulloinkin tilanteeseen parhaiten soveltuvalla "läpinäkyvällä valheella", käännellään ja väännellään, kierretään kuin kissa kuumaa puuroa tai asian tullessa esille, vaihdetaan puheenaihetta välittömästi toivoen, että keskustelukumppanilla tai kysyjällä on niin lyhyt muisti, että hän ei enää toivottavasti muistaisi edes koko ikävää keskustelun tai kysymyksen aihetta.

Tällaisia ikäviä aiheita ovat muun muassa juutalaisvainojen syyt, alkukristittyjen ja ristiretkeläisten rakkaudellinen käytös, noitavainot, Koko Amerikan alueen alkuperäisasiakkaiden teurastus kirkon siunauksella, Natsi-Saksan sodan ja keskitysleirien rahoittajat tai Euroopan kuningashuoneiden tulonlähteet sekä rahoitusparatiisien kansalaisten henkilöllisyys. Yleensä ottaen "ikävistä" aiheista ei haluta puhua – suut suljetaan kuin missäkin mykkäkoulussa. Ellei läpinäkyvää valhetta sitten yritetä tilkitä tapahtuneita tosiasiota salaamalla (Pearl Harbour), "maksetuilla puolueettomilla" asiantuntijoilla (erilaiset totuuskomissiot) tai jopa fysiikan lakien vastaisilla todisteilla kuten keskiajalla Galileo Galilein tapauksessa tai WTC:n "terrori-iskussa", Hyvin yleisesti harrastetaan myös itse-sensuuria eli aiemmin hyväksyttyjä ja normaaleina pidetyistä asioista ei saa soveliaisuussyistä tai "alatyylisinä" edes puhua (kuten esimerkiksi se, että Aku Ankalla ei ole lainkaan housuja tai Tintti seikkailee neekerien maassa), niitä ei saa ilman julkista paheksuntaa edes mainita nimeltä (silmäätekevien henkilöiden tekemät rikokset) tai niistä ei saa keskustella (maassamme harjoitettu eugenia, lastenkotien olosuhteet, rintamakarkureiden käsittely) ja jopa joidenkin asioiden

mainitseminen on kokonaan kielletty tai ainakin hyvin kyseenalaista, kuten esimerkiksi vain pelkät sanat "jutku", "kommari", "neekeri", "neekeri-pusu", "lakritsiippi", "holokausti" ja "kafferipääsky". Niinpä esimerkiksi sanan "natsi" käyttö yritetään kieltää, tehdä siitä rikollista kuten sanasta "holokausti" on useassa maassa tehty, vaikka sanan "kristitty" taakse on kätkeytynyt miljoonissa ainakin 50 kertaa enemmän teurasuhreja, rakkaita lähimmäisiämme, kuin kansallissosialisteilla kansan vihollisia ja natsit syylistyivät vain yhteen kansanmurhaan, kun taas lähimmäisenrakkautta osoittaneet kristityt satoihin.

Sitten on tietysti olemassa myös aineistoa, joka on luokiteltu salaiseksi. Tällainen aineisto sisältää yleensä päivänpoliittiseen tilanteeseen soveltumattomaa räjähdysherkkää materiaalia, jonka julkaisemisen lykkäämisellä toivotaan tilanteen rauhoittuvan ja ajan voittamisen lisäksi välttää aineiston sisältämiä harmillisia paljastuksia sekä/tai aineistosta mahdollisesti nousevaa oman julkisuuden tai edustamiensa etupiirien kannalta valitettavan ikävää ristiaallokkoa, joka saattaisi jopa huonoimmassa mahdollisessa tapauksessa kaataa koko yhteisen veneen. Usein aineiston julkaisua lykätään ennen kaikkea sen vuoksi, koska toivotaan, ettei aineistosta voisi vuosikymmenten jälkeen havaita, että osaa siitä on muokattu, osa jätetty pois tai osa jopa puuttuu kokonaan. Siten yritetään varmistaa, että viimeistään aika hävittää mahdolliset kiusalliset todisteet. Eikä ole mitenkään haevinaista, että kun aineiston julkaisuajankohta koittaa, kun joku vielä jotain muistaa, sitä ei valitettavasti ole enää olemassa.

Salaaminen onnistuu myös mainiosti hyvä-veli järjestelmän, voitelurahan ja esimerkiksi jalkoihin valettavan betonimöhkäleen avulla. Tai sitten yhteisö yrittää kieltää ulkopuolisilta pääsyn omien salaisimpien "pyhien" kirjoitustensa ääreen (Juutalaiset, Islam) ei helmiä sioille periaatteella. Ja koska pääsääntöisesti kansan **vastaanottokyky on hyvin rajallinen, ymmärrys vähäinen, mutta unohtamiskyky suuri** (Hitler, Taisteluni). niin helpoin tapa on tehdä niin kuin taikuri; osoittaa sormella asiaa, johon haluaa katseen kiinnittyvän, jolloin huomio siirtyy oleellisesta olemattomaan – sinne minne sormi osoittaa.

Kaikki nämä salailu, piilottelu, unohdus ja kieltomenetelmät ovat psykologisia keinoja, massapsykologiaa, joka kumpuaa ihmisen tukahdetusta rakkauden kaipuusta. Eikä kyse ole pelkästään fyysisen orgasmin tukahduttamisesta vaan koko rakkauteen pohjautuvan elämänasenteen tukahduttamisesta – yleisestä ja yhtäläisestä rakkaudettomuudesta. Valtaapitävät haluavat unohtaa koko hel***** massapsykologian, koska sillä paljastetaan keinot ja selitetään niiden menetelmien toimintamekaniikka, joita valtaapitävät, hallitsijat käyttävät hallittaviin. Hallitsijat etupiireineen eivät halua, et-

tä joku saastainen huoranpenikka, Genesaretinjärven kapinallinen, osoittaisi sormella heidän käyttämiään menetelmiä ja keinoja, ja että niistä vielä huu-deltaisiin toreilla ja turuilla ja heistä tehtäisiin mahdollisesti naurunalaisia pellejä, ivan kohteita. Osa vallan kahvassa kiinni olevista, hirsipuussa riip-puvista, ei edes tajua, että he käyttävät huomaamattaan massojen hallitse-miseen massapsykologiaa – tietoa siitä, kuinka yksilö ja koko kansa saa-daan nielemään syötti vapaaehtoisesti tai uimaan itse katiskaan, rakkaudet-tomuuden rysään – käskyttä.

Maassamme on julkaistu ainoastaan yksi, siis vain yksi, varteenotettava massapsykologiaa käsittelevä teos, Wilhelm Reichin "Fasismin massapsy-kologia", jossa kansantajuisesti valotetaan massapsykologian sisältöä. Ja tä-mäkin kirja on ollut mahdollinen vain sen vuoksi, että kaikki halusivat osana "julkista" katumustaan, itsesensuuria, vierittää oman puhe- ja ajattelukykn-sä, jopa omatuntonsakin kansallissosialistien harteille. Syiden vierittäminen fasismin niskaan olikin kätevä konsti, osoittaa sormella puolihullua, mielen-vikaista ja lahjatonta kapakka-agitaattoria, joka sai vahingossa koko Euroo-pan polvilleen. Sormella osoittaminen, jolla maailman huomio saatiin kään-nytettyä oleellisesta olemattomaan, natsien, fasismin nousun syistä pelkkiin sotarikostuomioistuintuimen tuomioihin, joissa syyt ja tapahtumien historialli-nen tausta lakaistiin maton alle ja elossa olevat seuraukset hirtettiin.

Tuntemamme maailmanhistorian aikana ei koskaan ennen toista maailman-sotaa, eikä sen jälkeen olekkaan kansojen, uskon ja aatteiden, juutalaisten, kristittyjen ja kansallissosialistien massapsykologiat nivoutuneet niin au-voisen onnekkaisesti ja verisesti toisiinsa, aivan kuin ennalta suunnitellusti, niin pirullisesti ja niin täydellisesti. Ja sinä maksoit mukisematta "ystäväl-lisen" tapaamisen tarjoilulaskut ja annoit pyydetty juomar rahat, verirahat ja maksat sitä yhä vieläkin.

Syyt, miksi salassa pidettävä tai päivänvalolta piilotettava aineisto on aikoi-naan syntynyt, ovat moninaiset. Asioita ja tapahtumia on voitu vääristellä, muokata mieleisiksi, käsittää tarkoituksella tai tahallaan väärin tai sitten ai-neisto on valheen seurausta. Ja kun valhe toistetaan tarpeeksi monta kertaa, se muuttuu lopulta totuudeksi. Tämä totuudeksi muuttunut valhe muodos-taa hyvin suuren osan salatusta aineistosta, jota ei tunneta ja vain sen vuok-si, että aineisto on, joskus taitavasti, toisinaan taas kömpelösti, peitetty mas-sapropagandalla totuuden uskottavaan verhoon – siitä on tullut totisinta tot-ta. Valtaosa valheella "salatusta" aineistosta onkin koko ajan julkisesti kaik-kein nähtävillä, sillä sitä pidetään virallisena totuutena. Vain sellaiset ilmi tulleet totuudet, jotka on yleisesti havaittu valheelliseksi, karkeiksi vääriste-lyiksi ja väärennöksiksi, eli valheesta on jääty housut kintuissa kiinni, ovat päivänvalossa – tosin mahdollisimman hämärään nurkkaukseen ahdettuna,

kuten esimerkiksi Kuningas Leopoldin Belgian Kongon hyväntekeväisyys-projekti maailmanlaajuisesti tai Nankingin verilöyly Kiinassa, jota japanilaisten mukaan ei koskaan edes ole tapahtunut ja jota japanilaiset väittävät olemassa olevasta laajasta paikan päällä kuvatusta dokumentaarisesta "filmiaineistosta" huolimatta kiinalaisten keksimäksi taruksi.

VETTÄ VIINIKSI

Useimpien ajattelijoina itseään pitävien "oppineiden" mielestä sellaisen hölynpölyn ja hullunmyllyn kuin Raamatun ja kristinuskon tutkimiseen ei kannata uhrata ajatuksia, ei edes aikaa. Ihmisellä on heidän mukaansa paljon tärkeämpääkin tekemistä. Ja ne taas, jotka lukevat Raamattua, lukevat sitä lähes poikkeuksetta siksi, ettei heidän tarvitsisi ajatella. Kumpikin osapuoli siis suhtautuu henkilöön, Jeesus Nasaretilaiseen, jonka elämän pohjalta kristinusko syntyi, vastakkaisista lähtökohdista huolimatta samankaltaisesti – tietämättömyydellä. Mutta kuka tuo Nasaretilainen "Galilean profeetta", "Genesaretinjärven kapinallinen" oikein oli. Moni on kysynyt, mutta kukaan ei ole antanut tyydyttävää vastausta, johtuen juuri edellä kuvatuista lähtökohdista.

Vastaukset ovat olleet yhtä kirjavia ja täynnä pilkkuja, sokeita pisteitä, kuin Jaakobin varastama (1Moos.30:33) karja. Kristityille hän on vapahtaja, pelastaja sekä lempeä paimen ja kuningas yhtä aikaa, juutalaisille pelkkä alimpaan helvettiin kirottava huoran penikka – noita ja jumalanpilkkaja. Ja monet sivulliset naureskelevat hänelle ja näille *"epäpyhien ämmien taruille"* (1Tim-4:7), nimittäen häntä valehtelijaksi ja petturiksi, joka tyhjillä lupauksillaan herätti rakkaudettomuuden häkissä elävissä mummoissa tyhjiä odotuksia ja narutti tyhmää ja tietämätöntä, vastaanottokyvyltään vaatimatonta kansaa. Mielipiteen esittäjästä riippuen Nasaretilainen oli joko suuri opettaja, hullu, rakkauden lähettäjä, profeetta tai kapinallinen ellei peräti silkkaa mielikuvitusta, pelkkä harhaisen mielen aiheuttama katoava kangastus. Yritettäessä ratkoa Jeesuksen arvoitusta, ongelmaksi muotoutuu se, että kangastus ei ole kadonnut ja että käytettävissä olevan kirjallinen aineisto on todella ohut. Eikä tutkimustyötä suinkaan helpota se, että "tutkivien" henkilöiden viitekehys, hänen ajattelua ohjaavaa näkökulmaa on jo tutkimukseen lähdetäessä rajoittunut, ellei jopa kokonaan estynyt, hänen omaamien ennakkoasenteiden, esimerkiksi puolueellisuuden tai uskon sokaisevan vaikutuksen vuoksi.

Koska Jeesus ei luonnut uutta oppia tai uskontoa, ei hän myöskään katsonut tarpeelliseksi jättää jälkipolville kirjallisia neuvoja, opetuksia tai käskyjä. Jeesusta koskevat myöhemmin julkaistut kirjoitukset ovat lähes yksinomaan vain "pakanakristillisiä" eli varhaiskristillisiä lähteitä ja ne "elivät" aluksi jopa useita vuosikymmeniä erilaisina kuulopuheista kokoon kyhättyinä "tekstikokoelmina" tai "tekstikappaleina". Nämä tekstit oli tarkoitettu suusanallisen "propagandan" ohella varhaiskristittyjen harjoittaman lähetystyön työkaluiksi, omien seurakuntien tykötärpeiksi, julistettavan pelastussa-

Onko kristinusko vain ahneiden oman edun tavoittelijoiden perustama rikollisjärjestö, peiteoperaatio, false flag, jonka seurauksena syntyi vahingossa uusi uskonto?

Varastivatko kristityt Genesaretinjärven kapinallisen ”henkkarit” (henkilöllisyyden) ja pyrkivät väärennöksen (valheen) turvin portista Taivasten valtakuntaan?

Vaikka kaikki kirkot opettavat, että Jeesus oli muka ennustettu Messias, niin silti Vanhasta testamentista ei löydy ainoatakaan Jeesusta koskevaa Messias-ennustusta

Tiesitkö, että kaikki kristityt haluavat vaieta siitä, että Jeesus kutsuu Raamatussa juutalaisten ja kristittyjen yhteistä Herraa, Jahvea, isäksi Perkeleeksi? (Joh.8:44)

Jahven pilkan ja papiston nimittelyn vuoksi Jeesus-äpäriä lähetettiin helvettiin, jossa tätä saastaa rangaistaan keittämällä häntä kiehuvaan ulosteeseen (Talmud, Gittin 57a)

Juutalaisten mukaan Jeesus kuoli kuin peto ja haudattiin siihen likaiseen kasaan, johon heitetään koirien, aasien, Eesaun (kristittyjen) ja Ismaelin (muhamettilaisten) jälkeläiset sekä kaikki ympärileikkaamattomat ruumiit (Kabbala, Zohar III 282)

Valehteliko Jeesus, kun hän synoptisten evankeliumien ja varhaiskristittyjen mukaan julisti Jumalan valtakunnan pikaista tuloa? (Matt.10:23, Mark.9:1, Luuk.9:27)

Huijasiko Jeesus mummojen rahat kuten äiti Amma, kun hän lupasi:
”kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte?” (Matt.22:21)

Tiesitkö, että pyhät Paavali, Pietari sekä Matteus ojensivat sytykkeet juutalaisvainoille? (Matt.21:43,44, 1 Tess.2:14,15, Apt.3:15, 10:39)

Kristityt väittävät, että usko pelastaa, vaikka Johanneksen veli Jaakob sanoo:
”Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikesti usko voi häntä pelastaa?” (Jaak.2:14)

Johannes, Jeesuksen serkku kertoo Jeesuksen sanoman alusta alkaen olleen:
”Meidän tulee rakastaa toinen toistamme... älkäämme rakastako sanalla ja kielellä, vaan teossa ja totuudessa.” (1Joh.3:11,18)

te tullette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi (Joh.8:32)

Tutustu myös kirjasiin:

Tiennyt Mitä Rakkaus On ISBN 9789515683236

Vale Muuttuu Lopulta Totuudeksi ISBN 9789515683243

